

koordinere arbejdet i henholdsvis Det Europæiske Råd og Rådet for almindelige anliggender og eksterne forbindelser (GAERC) med de faste formænd for disse to råd.

Svar:

Med Lissabon-traktaten oprettes en række nye embeder, herunder en fast formand for det Europæiske Råd, jf. TEU art. 15, stk. 5 og en højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, jf. TEU art. 18.

Lissabon-traktatens bestemmelser om de to nye embeder indeholder ikke en detaljeret regulering af deres virke, herunder i forhold til de nationale formandskaber. De nye embeder rejser dermed en række spørgsmål om deres forhold til formandskabet og til formandskabstrioen. Også det indbyrdes forhold mellem den faste DER-formand og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik skal præciseres, ligesom heller ikke antallet af rådsformationer ligger fast, jf. TEUF artikel 236. Disse spørgsmål vil blive afdækket i forbindelse med arbejdet med en opdateret forretningsorden for Rådet og en separat forretningsorden for DER.

Arbejdet med udmøntning af Lissabon-traktatens bestemmelser er i henhold til formandskabets konklusioner fra DER 13.-14. december 2007 igangsat på embedsmandsniveau. Folketingets Europaudvalg modtog 4. februar 2008 foreløbig underretning om igangsættelsen af det indledende arbejde med udmøntningen af Lissabon-traktaten.

Spørgsmål nr. 36:

Vil Ministeren oplyse, hvorvidt det ifølge protokol om Danmarks stilling vil være muligt for Danmark at »opte-in« på vedtagelsen af en given retsakt, og så ved en senere revision af retsaksen at »opte-ud« igen?

Svar:

Det fremgår af artikel 5 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling, at bestemmelserne om tilvalg også finder anvendelse for forslag til retsakter, der ændrer allerede gældende retsakter, som Danmark er bundet af. Dette indebærer, at Danmark ikke er forpligtet til at tilvælge en ændringsretsakt, selvom Danmark deltager i den retsakt, der skal ændres. Til denne hovedregel er knyttet én særbestemmelse, som vedrører

Schengen-samarbejdet, og én tillægsbestemmelse, som vedrører det øvrige samarbejde.

Særbestemmelsen vedrørende Schengen-samarbejdet findes i bilagets artikel 6, stk. 2. Denne bestemmelse fastslår, at hvor Danmark tilvælger en retsakt på forslagsstadiet, anses dette tilvalg også at indebære tilvalg af senere udbygninger af en sådan retsakt. Denne særbestemmelse må ses på baggrund af, at Danmark fuldt ud deltager i Schengen-samarbejdet, og derfor allerede under det nuværende RIA-forbehold forudsættes at tilslutte sig sådanne retsakter på mellemfolkeligt grundlag.

Tillægsbestemmelsen for så vidt angår det samarbejde, som ikke angår Schengen-reglerne, er indeholdt i artikel 5, stk. 2-4 i bilaget til protokollen om Danmarks stilling.

Tillægsbestemmelsen muliggør, at Rådet kan beslutte, at Danmark skal udtræde af den oprindelige retsakt, såfremt Danmark ikke tilvælger ændringsretsaksen inden for en vis periode efter ændringsretsaksen vedtagelse. Rådet har imidlertid ikke nogen generel adgang til at udelukke Danmark i sådanne tilfælde. Anvendelsen af tillægsbestemmelsen i artikel 5, stk. 2 forudsætter et forslag fra Kommissionen, og at en manglende deltagelse fra dansk side i ændringsretsaksen vil gøre retsaksen uanvendelig for andre medlemsstater eller for Unionen.

Dette betyder, at kun hvis samarbejdet mellem de øvrige lande og institutionerne ændres på en måde, så det i praksis bliver umuligt at bevare det oprindelige samarbejde med Danmark, kan Danmark udelukkes.

Bestemmelsen i artikel 5, stk. 2 og stk. 3 indeholder i øvrigt en række bestemmelser af proceduremæssig art, der sigter mod at give hhv. de øvrige medlemslande og Rådet en vis tid til at overveje sagen, inden der træffes beslutning om en eventuel udelukkelse.

Spørgsmål nr. 37:

Ministerens bedes oplyse, hvorvidt Kommissionen er retligt forpligtet til at fremsætte forslag på baggrund af et borgerinitiativ med 1 mio. underskrifter (TEU, art. 11).

Svar:

Borgerinitiativet er en væsentlig nyskabelse, som betyder, at EU's borgere kan tage initiativ til EU-lovgivning. Hvis 1 million af EU's borgere – det vil sige ca. 0,2 pct. af EU's samlede ind-